

Jsem starý poutník a nemám přístřeší nad hlavou

Ve vysokých horách kráčím po strmých pláních
Promáčený, sám, při pochodu v oblacích
Tam na hřebeni z dolin víchr duní
Přináší tolik vody, více než déšť v bouři

Jsem starý poutník a v horách síla mě ubývá
Jsem starý poutník a zima strašná mnou prolézá

Jsem ukryt pod kamenem
Cítím krutost velehor
Krev vytéká, kde jsem zraněn?
Musím dojít na vrchol

Bílá mlha každým krokem
Můj zrak není silný
Já však stojím za vrcholem
Klesám do nížiny

Mnoho těžkých překážek jsem směle překonal
Husté lesní království v pravdě očekával
Mé tělo je tak staré, o duši nemluví
A tohle místo temné jako podzemí

Chci patřit jen do lesa
Chci být jedním z nich
Jsem starý, umírám
Vidím jen bílý sníh...

Mé přání je jediné
Mohutný kmen mít
Mechem tělo obrostlé
Nechci už jen snít

"Na palouku v lesní říši pak objevil se malý smrček,
V jeho duši je kus toho starce, splnil se mu sen, stal se stromem"